



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 36. S. Hieronymi in Palæstinam reditus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Sæculum IV.
A. C. 385.

§. XXXVI.

S. Hieronymi in Palæstinam reditus.

*Præf. in
Didym. ad
Paul.*

*Hier. ep. ad
Eust. c. 22.
c. 12.*

Post S. Damasi Papæ obitum S. Hieronymus haud diu Romæ moratus est. Summæ eruditionis opinio invidiam, & Sacerdotalis libertas, qua vitia Clericorum reprehendebat, aliquorum odium in virum sanctum concitaverant. Tempore, quo Romæ fuit, scripsit exiguum Tractatum de modo servandi Virginitatem ad Virginem Eustochium, S. Paulæ filiam, in quo monet, ut hypocritas utriusque sexus fugiat, & ubi speciatim de Clericis agit, dicit: *Sunt, qui Presbyteri-*

wie wir in der Anmerkung bey diesem Concilio im dritten Theile gesehen, der heil. Papstantius nichts anders gesaget, als daß man die Ehemänner, so man ordiniren wollte, nicht sollte zwingen ihre Frauen zu verlassen, und übrigens bekannt hat, es seye eine alte (wohl gemerkt! schon zur Zeit des Nicenischen Concilii eine alte) Kirchensagung, daß diejenigen, welche ordiniret würden, und keine Frau hätten, hernach niemal heirathen dürften. Zuletzt heisset es: Und bey dem allem behält diese Unordnung den Schandstreck den ihr Paulus zum Voraus angehängt hat. Ich bitte Gott, daß dieser verwegene Mensch einmal den heil. Paulus, und die heil. Schrift verstehen lerne. Eine Menge anderer Fehler ver-
schweige ich.

byteratum, vel Diaconatum ambiunt, quo Sæculum IV.
 liberior ad fœminas accessus pateat. Pri- A. C. 385.
 ma cura est vestium splendor; ut elegan-
 ter calceati incedant, & odores aromati-
 cos spirent. Capillos calamistro in cin-
 cinnos cogunt, splendent in digitis annu-
 li, pedum articulis erecti ambulant, Neo-
 Sponsis, quam Clericis similiores. Sunt,
 quorum unicum studium est, scire nomina,
 domosque nobilium fœminarum, & in quos
 illæ propensiore sint animo. Unius mo-
 res effingam utpote in hac arte, scilicet,
 Magistri. De lecto surgit, cum sol ori-
 tur. Earum nomina, quas hac die invi-
 sere statuit, memoria tenet; viam sem-
 per eligit breviorē, atque importunus se-
 necio vix satis a cubiculis, ubi mulieres
 dormiunt, arceri potest. Si pulvinar,
 mantile, aut quidquam aliud domestica
 supellectilis, quod ipsi arrideat, conspexerit,
 laudat, nitorem admiratur, palpat,
 dolet, dicitque, beatum se fore, si talia
 possideret, & tandem donationem non tam
 obtinet, quam extorquet. S. Hieronymus
 quorundam etiam avaritiam arguit, di-
 cens, eosdem Clericos, habendi cupi-
 dos, dum manum ad dandam Benedictio-
 nem extenderent, eadem pecunias acci-
 pere, atque ita illis fœminis obnoxios fieri,
 quas regere debuerant. In alio loco
 illorum avaritiam culpatur, qui homines
 senes, & improles demulcebant, atque
 Hist. Eccles. Tom. IV. Bbb ob-

Ep. 2. ad
 Nepot. c. 7.

Sæculum IV. obsequia vilia, & Clericis indigna assidue
A. C. 385. exhibebant, ut hæreditatis eorum parti-
 cipes fierent.

Ep. 8. ad De-
met. c. ult. ep.
100. ad Bon.
ep. 99. ad
Afellam.

Ep. 23. ad
Marcell. in
fin. ep. 25. ad
Paul. c. 6. 3.
Apolog. in
Ruff. c. 7.

Hæc S. Hieronymi libertas offendit multos, qui dictis ejus se ipsos perstringi suspicabantur. Nullum maledicentiæ genus fuit, quo cum non insectarentur; gressus ejus, risus, vultus compositio, agendi simplicitas, omnia videbantur suspecta. Tandem eo progressa est calumniandi libido, ut famam Viri sancti denigrare conarentur, obtentu conversationis cum mulieribus, & Virginibus, quibus sacram Scripturam explicabat, quamvis, ex quo Baptismum receperat, purissimis semper fuisset moribus, & ab avaritia alienissimis, & quamvis nullis aliis colloqueretur mulieribus; quamquam probatissimæ vitæ essent, & in luctu rigidæ pœnitentiæ viverent. Populus vero Romanus contra omnes æque Monachos, ex Oriente advectos, querulabatur; esse homines græcos & veteratores, qui puellas primis stirpibus ortas perverterent, atque nobiles animis Auctores essent, ut tristi, & austera vita contabescerent.

Ergo S. Hieronymus cedere invidiæ statuit, & urbe relicta in Palæstinam redire. In portu Romano, mense Augusto hujus anni 385. cum fratre suo juniore Pauliniano, Presbytero, cui nomen

Via-

Vincentius, & quibusdam aliis Monachis Sæculum IV.
 in navem delatus est. Discessurum ali- A. C. 385.
 qui, amicorum piissimi, deduxerunt, &
 omnibus paratis, antequam navem con-
 scenderet, ad S. Afellam litteras exara-
 vit, quibus sui discessus causas refert, ca-
 lumniatores suos ad Tribunal Jesu Chri-
 sti provocat, & SS. Matronarum, quas
 Romæ relinquebat, precibus se commen-
 dat. Primo devectus est Rhegium, inde
 per mare Ionium, & præter Cycladas in
 Insulam Cyprum appulit, ubi a S. Epi-
 phanio exceptus est. Tum Antiochiam
 venit, divertens apud Episcopum Pauli-
 num; qui comitatus est abeuntem, & S. Hieronym.
 Jerosolymam iturum, quo summa hyeme
 pervenit. Inde migravit in Ægyptum,
 ibique novum Alexandrinum invenit E-
 piscopum; quippe Timotheo fati functo Socr. V. c. 12
 anno 385. Arcadio, & Bautone Consuli- to. 2. Conc. p.
 bus, ei Theophilus successerat, qui Sedem 1791.
 hanc annis viginti septem tenuit. Ha-
 bemus responsa Timothei circa octode-
 cim articulos de conscientia casibus, Sa-
 cramentorum administrationem respi-
 cientibus. S. Hieronymus Alexandriam Ep. 75. ad
 se contulit, ut præprimis celebratissimum Pamm. c. 1.
 Didymum cæcum videret, & ab eo di- ep. 51. ad
 sceret, quamvis & ipse jam canitie esset Domn.
 venerabilis, & inter Doctores Ecclesie
 sapientissimos haberetur. Uno mense Ruff. in ves.
 apud Didymum moratus, quæ in omni-
 bus

